

Historikk—Laboratoriet

Laboratoriet ble bygget i 1896 i forbindelse med den store satsingen på ny gruvedrift i Gullverket på Eidsvoll, 1896-1907.

Laboratoriet og husene på Knofsløkken er de eneste hus som står igjen fra gruvedriften i Gullverket

Laboratoriet (testlaboratoriet) inneholder alle de gjenstandene som ble tilbake etter konkursen i 1907. Laboratoriet, også kalt "smelteriet" kan "vise" nesten alt som trengs til å teste malmen fra gruvene. Malmen fra gruvene ble knust til fin sand som ble testet for for gull.

I tillegg finnes det mange andre ting med direkte tilknytning til gruveperiodene i Gullverket.

Gullverket i Eidsvoll finner du ved å ta avkjøring 56 fra E6 og følge RV 181 mot Eidsvoll og videre 7.8 km mot Nord Odal. Ved Nedre Hoelsjø tar vegen av til venstre mot Gullverket. Kjør ca. 2.7 km.

Museet holder åpent for publikum på

Søndagene fra 15 juni til 31.august.

Åpningstidene er fra 12 til 15.

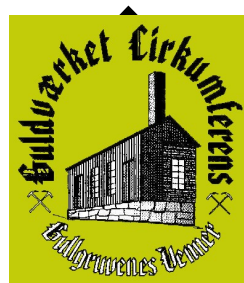
Omvisninger for grupper andre dager og tider kan bestilles på telefon:

92206835 og 91598939

Pris: kr. 50.– for voksne og barn over 12 år.

Skoleklasser er gratis ved bestilling på forhånd.

Organisasjon

997806085

**Gullverket Museum,
Knofsløkken**

Telefon: 047 922 06 835

E-post: grethe@gullverketmuseum.no eller
grethe@gullverketmuseum.no

Gullverket Museum, Knofsløkken Laboratoriet

Gull i grunnlovsbygda

Eidsvold Guldværk ble startet i 1758 etter at det ca. 10 år tidligere hadde blitt funnet en stein som inneholdt litt gull i en nedlagt kobbergruve, etter Det Odalske Kobberverk.

Gullkisgruven(e) ble drevet i perioder helt til 1783.

Det var ellers mange gruver og skjerp rundt omkring i Eidsvoll.

Det er rester etter gruver og hustufter flere steder rundt i terrenget.

I 1788 kjøpte Bernt Anker 22 aksjer i det interessentskap som da drev, og i perioden 1792/93 tilegnet han seg hele Værket. Han drev vesentlig med utvinning av kobber.

Da Bernt Anker døde i 1805 ble det Ankerske Fideikomiss dannet. I 1819 tok Carsten Ankers sønn, Erik Anker over. Han drev aldri noe gruvedrift og i 1842 solgte han til forpakteren av gårdsbruket Knofsløkken.

I perioden fram til ca. 1875 var det ikke annet enn sporadisk skjerp i området. Fra 1870-åra ble Eidsvold Guldværk drevet i privat regi. Så fra 1895 ble det solgt til Backe-Wiig og det ble igjen fart på "gullfeberen" og den siste store gruveperioden begynte på Knofsløkken. Backe-Wiig solgte til Golden Mint Mines som gikk konkurs. Deretter startet Brustad Mines LTD som drev til 1907.

Da konkursen var et faktum og alt nedlagt, ble døra til laboratoriet låst og dette huset ble stående selv etter at alt annet fra fabrikkene var revet ned og solgt på auksjon.

Laboratoriet med alt inventar, ble godt ivaretatt av Helga Pleym (født Madsen). Hennes arvinger var med og startet venneforeningen og overlot senere bruken av laboratoriet til Guldverket Cirkumferens, som har restaurert huset og registrert og katalogisert alt inventar, fram mot et fint lite museum.

Nesten alle gjenstandene stammer fra Knofsløkken.

Foreningen har med sponsorinntekter og medlemsdugnader fått laget en stor utstillingsmonter for de fine gjenstandene som er der. Ellers er det utstillinger og bilder på veggene.

Av spesielle gjenstander er rester etter en malmtønne som ble brukt til å heise malm opp fra Gullkisgruva.

Annet er oljelamper (buser) som ble brukt til å gi arbeidslys nede i gruvene.

I tillegg fungerte busene som sikkerhet mot kullos. Hvis lampa slukket, måtte arbeiderne ut av gruva.

En skinnlue etter en gruverbeider er utlånt til museet.

Gullverket Museum, Knofsløkken

Telefon: 047 922 06 835
E-post: grethe@gullverketmuseum.no
www.gullverketmuseum.no